

naar den selv skulde vælge sin Formand, vilde have et aabent Die netop for disse Egenstaber, Humanitet eller Velvillie og den anden endnu mere nødvendige Betingelse, nemlig praktiff Øvelse og praktiff Blik, og at Commissionen vilde lade netop disse Egenstaber være det Bestemmende ved Valget af Formand. Naar derimod Ministeriet skulde vælge denne Formand, var jeg bange for, at en eller anden Minister gjennem denne Formand vilde gjøre et Tilløb til at stille et Slags Gjenfærd, Over-skoledirecteuren, op igjen, og dette vilde jeg meget beklage. Naar der nu er en Mulighed for, at en saadan Mand af Ministeriet kunde faae et Bink om at give Examen en saadan Retning og at faae det Hele ledet i en saadan Aand, at der derved kunde udøves en imod hele Lovens Aand eller mod andre Hensyn skadelig Indflydelse, saa synes jeg, der er al Grund til at affære en saadan farlig Følge af denne Bestemmelse, og det forekommer mig derfor, at det er en Selsfølge, at man, naar man betragter Lovforslagets Ordlyd, maa komme til at lade Commissionen selv vælge sin Formand til at lede og ordne Examen, uden at lade Ministeriet have Noget med denne Sag at gjøre. Ministeriet har jo at vælge alle Commissionens Medlemmer, og Regjeringen har altsaa derigjennem faaet den Indflydelse, som den behøver, for at sikre sig, at de Kræfter, som den ønsker i dette Siemed, komme i Brug, men derimod fatter jeg virkelig ikke, hvorfor den end hyderligere skulde vælge Formanden. — Foruden dette Punkt, som jeg hovedsagelig vilde dvæle ved, skal jeg endnu gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad der er blevet udtalt af den ærede Ordfører og enkelte ærede Medlemmer. Naar den ærede Ordfører mod §§ 3, 4 og 5 indvendte, at det vilde være skadeligt, om disse Paragrapher optoges i Loven, da der saa ikke kunde gjøres Forandringer i deres Indhold, saa maa jeg dertil bemærke, at det netop i mine Dine er et Fortrin, at disse Bestemmelser ere optagne i Loven, thi der kan ligesaavel tænkes uheldige som heldige Forandringer. En enkelt Minister kan under Indflydelse af Fagmænd komme til en Overbeviisning, som ikke vilde være heldig i denne Retning, og søge at udstrække Fagene i en Grad, som ikke var ønske-

lig, og hvormed jeg heller ikke troer, at Repræsentationen kunde føle sig tilfreds. Han gjorde endvidere opmærksom paa, at Bestemmelsen af Fagenes Omfang alligevel laa i Ministerens Haand, men det er jo en Selsfølge, at fordi en Minister har det i sin Haand at bestemme, i hvilket Omfang ethvert enkelt Fag skal læres, kan han dog ikke føie nye Fag til, naar Loven indeholder en bestemt Anthyndning i denne Retning. — Med Hensyn til § 1, som omhandler Stedet for Examen's Afholdelse, har den ærede Ordfører erklæret, at han for sit Vedkommende troede, at der let vilde fremkomme et uheldigt Forberedelsessystem, naar Examen bestandig var henlagt til Kjøbenhavn, idet han meente, at der da vilde opstaae Forberedelsesanstalter af en Natur, som man helst maatte ønske slet ikke fandtes, nemlig reent mekaniske, jeg vil ikke engang kalde dem Manu-ductionsanstalter, men Afretningsanstalter til at tage Examen. Det Slags Anstalter skal man ganske vist ikke række en eneste Finger, end sige en heel Haand, hvis det var en Finger, eller en Haand, der saaledes blev rakt, men jeg troer, at det Slags Industridrivende søge alle de Steder op, hvor der holdes Examen; om det saa var lige op til Skagen, man afholdt den, skulde de indfinde sig som Ravne og udpille hvert eneste Spørgsmaal og omhyggelig bevare det til videre Brug. Man kan aldeles ikke ved en offentlig Examen skjule Noget for disse Herrers meget videlystne Blik, dertil er man ude af Stand, de ville indfinde sig, hvorforhelst i Landet man afholder Examen. Dette er altsaa for mig ingen Grund til at afholde Examen paa flere Steder i Landet, da det forekommer mig indlysende, som det ogsaa er bemærket i Udvalgets Betænkning, at Kjøbenhavn er det Sted, som er hensigtsmæssigst, for ikke at sige det allerhensigtsmæssigste, for denne Sag. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) meente, at det var uoverligt, at man ikke hellere vilde fastholde 4 Grupper af Examinatorer og Censorer, ja, han vilde helst have 3 Grupper istedetfor, som Udvalget havde foreslaaet, 6. Han sagde i denne Anledning, at for ham ordnede Fagene sig naturligt i 4 eller 3 Grupper. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke fandt sig foranlediget